

21 maart 2006

DE TWEEDE KAMER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN ZITTING HOUDENDE IN
BURGERLIJKE ZAKEN HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN

AR 04/711/A
RBR 06/2473
NR 06/506
Eindvonnis

INZAKE

STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR van het VLAAMS GEWEST, bevoegd
voor het grondgebied van de provincie , met diensten gevestigd te

-aanlegster op hoofdeis, verweerster op tegeneis-
ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

TEGEN

1. , geboren wonende te

2. , geboren , , wonende te

-verweerders op hoofdeis, aanleggers op tegeneis-
ter zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

Gelet op de inleidende dagvaarding, op 16 maart 2004 betekend door
gerechtsdeurwaarder , met standplaats te ,
ertoe strekkende te horen vaststellen dat verweerders zonder in het bezit te zijn van een
vergunning van het schepencollege een grond hebben gebruikt voor de oprichting en/of
instandhouding van meerdere vaste inrichtingen te , ter
plaats te en verweerders solidair te
horen veroordelen tot herstel binnen de 6 maanden na betekening van de uitspraak van
de plaats in de oorspronkelijke staat op straffe van een dwangsom van 125,00 euro per
dag vertraging.

Gelet op de conclusie die door verweerders op 13 mei 2004 ter griffie werd neergelegd.

Gelet op de conclusie die door aanlegster op 22 juli 2004 ter griffie werd neergelegd.

Gelet op de antwoordconclusie die door verweerders op 23 augustus 2004 ter griffie
werd neergelegd.

Gelet op de samenvattende conclusie die door aanlegster op 8 maart 2005 ter griffie
werd neergelegd.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden in het Nederlands.

Gezien de door partijen neergelegde stukken.

I. De feiten

Verweerders hebben een grond gebruikt voor de oprichting en/of instandhouding van meerdere vaste inrichtingen te ; ter plaatse

Verweerders hebben het onroerend goed verkregen deels ingevolge akte van aankoop van 14 augustus 1964 en deels ingevolge akte van aankoop van 14 april 1965. Beide akten werden verleden voor notaris te en overgeschreven op het hypotheekkantoor te

Op 21 januari 1999 werd een P.V. van vaststelling opgemaakt.

Op 4 juli 2003 werd een P.V. van vaststelling opgemaakt waarin werd bevestigd dat de wederrechtelijke toestand nog steeds onveranderd was.

Bij wijze van herstellvordering wordt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gevorderd.

II. Beoordeling ten gronde

De rechtbank stelt vast dat verweerders reeds op 15 september 1966 een bouwvergunning verkregen hebben van het bevoegde schepencollege voor het oprichten van twee zomerverblijven (stuk 1 bundel verweerders). Verweerders waren dus gerechtigd de inrichtingen op te richten overeenkomstig de in 1966 geldende normen. Zij mochten er op vertrouwen dat het schepencollege hen een bouwvergunning had afgeleverd overeenkomstig de wettelijke bepalingen.

Uit niets blijkt dat in 1966 advies nodig was van de gemachtigde ambtenaar zoals later voorgeschreven door artikel 43 DORO gecoördineerd op 22 oktober 1996. De vergunning was dus niet onwettig afgeleverd in 1966. Het rechtszekerheidsbeginsel belet dat thans nog zou geraakt worden aan de situatie van verweerders. Op het moment waarop zij de constructies hebben opgericht, hebben zij geen enkele norm overtreden zodat hun goede trouw vaststaat.

De vergunning die verweerders destijds bekwamen was op dat moment niet strijdig met enig gewestplan noch het DORO, simpelweg omdat deze gewestplannen of wetgeving nog niet bestonden in 1966.

De eis tot afbraak is dus ongegrond.

De overige argumenten moeten dus niet meer onderzocht worden.

De tegeneis tot veroordeling van verweerster op tegeneis tot betaling van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding is ook ongegrond. Het bestaan van morele schade in hoofde van aanleggers op tegeneis ten gevolge van een onzekere situatie is niet bewezen.

Aanlegster heeft overigens geen eis ingesteld terwijl zij wist of moest weten dat deze geen enkele kans op slagen had.

21 maart 2006

Gezien de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

De rechtbank, uitspraak doende op tegenspraak, en in eerste aanleg;

Verklaart de hoofdeis en de tegeneis beide ontvankelijk maar ongegrond.

Veroordeelt aanlegster tot betaling van de gedingkosten, deze niet vastgesteld in hoofde van aanlegster en vastgesteld in hoofde van verweerders op RPV 178,48 euro.

Aldus beslist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op
21 maart 2006, waarop aanwezig zijn: , alleenzetelend rechter,
voorzitter van de kamer, bijgestaan door , adjunct-griffier.